

Bucureștii

— Intâmplări, delict, accidente —

Sinuciderea d-rului G. Stoicescu

Un tânăr medic, apreciat specialist în boalele genito-urinare, d-rul Gheorghe Stoicescu și-a curmat zilele, cu un glonț de revolver, noaptea trecută, la locuința sa din str. Brezoianu 17.

Sinucidul era în vîrstă de 35 de ani. După studii strălucite făcute în țară, Stoicescu a plecat la Paris, unde a obținut doctoratul în medicină, fiind clasificat întâiul în seria sa. După ce a făcut practică pe la spitalele din Paris, Stoicescu a venit în țară. Medic conștiincios, el își făcuse o clientelă numeroasă, și muncea, neîntrerupt, zi și noapte, îngrijindu-și bolnavii cu sîrguința unui adevărat apostol. De curînd, el își construise casa în care se instalase de la Sf. Dumitru și în care i-a fost scris să moară în mod așa de tragic.

Iată împrejurările în cari s'a sinucis.

Seara, cînd era liber, d-rul Stoicescu avea obiceiul să iasă de acasă spre a lua aer și a se mai recrea de munca oboseitoare de peste zi. Miercuri seară, pe la orele 9, a ieșit de acasă, fără ca să dea nimic de bănuț soției sale.

Pînă la orele 12, el a fost văzut de diferiți prieteni, preumblîndu-se pe străzile din centrul Capitalei. Nu se știe ora la care s'a înapoiat acasă.

Dimineața, pe la orele 7, un servitor, intrînd în birou să facă curățenie, l'a găsit pe Stoicescu, întins pe canapea, cu fața în sus, într'un lac de sînge, cu timpla dreaptă găurită de un glonț al unui revolver Browning pe care sinucidul îl ținea încă în mîna-i încheștată de spasmiurile morții.

S'a dat imediat alarmă și au sosit la fata locului reprezentanții autorităților, cari au început imediat ancheta.

Pe biroul sinucidului s'au găsit două scrisori închise: una adresată d-lui dr. Racoviceanu și alta d-nei Stoicescu. În cea

dintii, sinucidul, fără a spune nimic despre motivele actului său disperat, recomandă d-rului Racoviceanu pe bolnavii săi, rugîndu-l să aibă grije de ei.

Din scrisoarea adresată d-nei Stoicescu reiese că sinucidul suferea de neurastenie, provocată, probabil, de excesul de muncă.

Din ancheta făcută s'a stabilit că nici-un alt motiv n'a putut să-l îndemne a-și pune capăt vieții, — în afară de neurastenie. Familia nu poate da nici-o lămurire precisă în această privință.

Se mai știe că în ultimul timp, Stoicescu era foarte preocupat de ideea de a ocupa catedra vacantă la facultatea de medicină în urma morții d-rului Herăscu și își exprima temerea, ca nu cumva alții, mai puțin îndreptățiți, să fie numiți la acea catedră.

Un amănunt interesant, din care reiese că sinuciderea nu era premeditată și că faptul a fost comis într'un moment de descurajare maladivă: înainte de a pleca, seara, de acasă, Stoicescu își dăduse el însuși, lenjeria la spălătoreasă: o grije care nu putea fi a unui om hotărît, dimăinte, să moară.

Sinuciderea aceasta a produs o profundă impresie în Capitală și mai ales în corbul medical, care prevedea tinărului medic un viitor strălucit.

Din cauza beției

Un nefericit alcoolic, Ștefan Nicolae Ion, în etate de 50 de ani, muncitor, domiciliat în str. Eduard Grand 18, dîndu-și seama, într'o clipă de limpeziciune, de degradarea trupului și a minții, la care a ajuns din cauza beției, scribit de sine însuși și-a curmat viața trăgîndu-și un glonț de revolver în timpla dreaptă.

Cadavrul nefericitului a fost transportat la institutul medico-legal spre a servi de studiu.